Толкозъ много, толкозъ много, що умирамъ
всѣкій часъ.

Мило либе, сладка душо, що отидѣ чакъ до тамъ?
Какъ да сторя да направя, ахъ промахъ вече
[illegible] не знамъ;
Азъ за тебе живота си не жалѣя да го дамъ.

Ахъ душице, и др.

Мило либе, сладка душо, повѣди ма, повѣди;
Баръ на мѣсеца веднъжъ ми сѧ показваше ма ты прѣди
А сега и него нѣма! какъ сѧ тѣглатъ тѣзъ бѣды?

Ахъ душице, и др.

Мило либе, сладка душо, ахъ не дѣй ма тъй гори;
Вижь въ кое съмъ състояніе, милость, милость ты
стори:
Тѧзи твоята постѫпка та ще да ма умори.

Ахъ душице, и др.

Мило либе, сладка душо, сжали ми сжали,
Дѣ да идя, що да сторя, от менъ кат' сѧ отдѣли?
А кажи ми, обади ми отъ тебъ другъ имамъ ли?

Ахъ душице, и др.

—o—

На свѣта една вдовичка,
Ахъ заминала сърговичка,